

نقش شخصیت و سلامت روان در پیش بینی استرس شغلی نیروهای عملیاتی اورژانس فوریت های پزشکی در زمان گسترش ویروس کووید-۱۹

کاظم حاجی حاجی^{۱*}، غلامحسین جوانمرد^۲، مظفر غفاری^۳

^۱ کارشناسی ارشد روان شناسی، دانشگاه پیام نور، بناب، ایران.

^۲ دانشیار گروه روان شناسی، دانشگاه پیام نور، بناب، ایران.

^۳ استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، ملکان، ایران.

چکیده

هدف از انجام این پژوهش تبیین و پیش بینی استرس شغلی نیروهای عملیاتی اورژانس فوریت‌های پزشکی براساس ابعاد شخصیت و سلامت روانی در زمان اپیدمی ویروس COVID-19 بود. این تحقیق، یک مطالعه توصیفی- همبستگی است. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه نیروهای عملیاتی اورژانس تهران در بهار ۱۳۹۹ بود. نمونه شامل ۱۰۲ نیروی عملیاتی بود که به روش هدفمند و با در نظر گرفتن ملاکهای ورود و خروج، وارد مطالعه شدند. ابزار مورد استفاده برای گردآوری داده ها، شامل پرسشنامه استرس شغلی موسسه سلامت و ایمنی انگلستان، پرسشنامه شخصیت نئو- ۶۰ سوالی، و مقیاس ۴۲ سوالی افسردگی، اضطراب و استرس بود. داده های گردآوری شده با روش همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه به روش اینتر تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: طبق نتایج، استرس شغلی فوریت‌های پزشکی با بعد شخصیتی نوزگرایی ($r=0/29$)، و باوجدان بودن ($r=0/31$) همبستگی مستقیم معنادار، و با بعد شخصیتی برونگرایی همبستگی معکوس معناداری ($r=-0/23$) داشت. همچنین، به ترتیب، باوجدان بودن ($Beta=0/41$)، اضطراب ($Beta=0/33$)، و برونگرایی ($Beta=-0/25$)، بیشترین سهم و توان تبیین و پیش بینی تغییرات استرس شغلی در نیروهای عملیاتی اورژانس تهران را داشتند ($P<0/05$). بگونه ای که پیش بینی می شد با افزایش باوجدان بودن و اضطراب، استرس شغلی در نیروهای عملیاتی اورژانس تهران افزایش، و با افزایش برونگرایی، استرس شغلی در نیروهای عملیاتی اورژانس تهران کاهش یابد. این نتایج، تلویحات نظری و کاربردی ارزشمندی درخصوص استخدام، و آموزش های حین خدمت برای نیروهای عملیاتی اورژانس، به همراه دارد.

واژه‌های کلیدی: استرس شغلی، فوریت های پزشکی، شخصیت، اضطراب، استرس، افسردگی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۳۲۶-۳۱۵